

Adults en Crist

No hi ha pas cap mena de dubte que existeix, arreu del món, un moviment, profund i interessantíssim, que tendeix, amb l'estudi, la discussió i el treball, al plantejament i resolució dels problemes més importants que afecten la nostra essència i la nostra vida cristianes.

A aquest moviment, de renovació espiritual, i alhora d'adaptació als corrents actuals en tots els ordres, hi contribueix notablement un seguit de llibres que, bandejant tot vestigi de carrinclone-ria, i pensats i escrits per homes d'avui, són adreçats als lectors també d'avui, a fi i efecte que comprenguin i visquin un catolicisme totalment autèntic.

Els llibres de la col·lecció «Espiritualitat», que publica, amb força i admirable regularitat, l'Editorial Estela, són una prova fidedigna de la vitalitat que comença a tenir entre nosaltres el moviment que hem esmentat. I cal consignar, amb goig i satisfacció, que aquests llibres han desvetllat un accentuat interès entre els nostres seglars, per a conèixer millor, i tan a fons com sigui possible, els elements i les normes de llur actuació com a membres del Cos místic de Crist.

El darrer llibre publicat, «Adults en Crist», és del dominic belga A. Liégé, i fou editat, per primera vegada, a Bruseles, l'any 1958. Molts teòlegs i pensadors catòlics actuals (recordem Congar, Guardini, etc) parlen sovintment del «cristià adult» i de la «maduresa cristiana». S'han adonat que existeix una remarcable desviació, o bé inadaptació, de molta gent a les tasques que ens exigeix la nostra situació en el món i en l'Església.

El ritme i la complexitat de la vida moderna, fan augmentar cada dia el nombre d'aquells que no ha sabut superar la infància i l'adolescència, i que no es troben preparats per a viure en perfecta comunió amb Crist dins la societat humana i la comunitat cristiana. Es a dir, existeix sovintment un dualisme entre la maduresa humana i la maduresa cristiana.

L'autor ens dona una sèrie d'orientacions per tal d'assolir aquesta darrera maduresa, que comença a infon-dre'ns el sagrament de la Confirmació. I així ens parla de la maduresa de la fe, de la caritat i de l'obediència; de la maduresa que exigeix la vida a l'Església i del caràcter especial de la penitència evangèlica en una maduresa cristiana.

I recomana: Reflexionar sobre la pròpia existència i la situació exacta del món, dels homes entre els quals vivim. Multiplicar les ocasions de responsabilitat, a fi d'exercitar la llibertat i desenrotllar el cultiu de la decisió. Assumir conscientment les dificultats, els fracassos, les li-

mitacions, en la solidesa de la fe. Viure amb adults cristians autèntics.

En definitiva, tot el llibre revela una concepció exacta, dinàmica i serena del cristianisme i ens dona la síntesi clara de la preparació de la nostra vida adulta davant les exigències de la vida actual, en Crist i l'Evangelí.

DELTA. Quaderns d'orientació familiar. Núm. 2, juny 1961

Fa unes setmanes que donàvem, en aquestes columnes, la notícia de l'aparició de la revista Delta, que amb caràcter trimestral començava a publicar l'Institut Catòlic d'Estudis Socials de Barcelona, sobre qüestions familiars. El segon número, aparegut recentment, ratifica i confirma la immillorable impressió produïda pel primer quadern. Les nostres llars poden comptar des d'ara amb l'auxili d'una revista ben informada i oberta a tots els problemes reals de la vida de família en el món d'avui, respecte als quals presenta i ofereix una orientació clara i sòlida i una documentació al dia.

Heus ací el sumari d'aquest segon quadern: *El sagrament del matrimoni com a exigència de santedat*, per A. M. Henry, O. P; *Les campanyes anticonceptives, els fets i la moral cristiana*, per Joan A. Ventosa i Aguilar; *Les comunitats de llars a l'encontre de la parròquia*, per Jean Delfosse; *Col·laboració del catolicisme parroquial i les famílies a la parròquia de Sant Sulpici de París*, per Josep M. Totosaus Martorell; *Codi dels educadors usuaris de la Televisió; Comunicació sobre l'infant i la televisió a les jornades de la salut mental; Els problemes psico-pedagògics plantejats per l'adopció; Revista de revistes; i Bibliografia*. En total 91 pàgines.

«Els esposos tenen el deure de formar-se un criteri insubornablement cristià sobre les exigències de la moral matrimonial i familiar, sense rebaixes ni exageracions, diu el Dr. Ventosa.» «Sense rebaixes, per tal de mantenir-se incontaminats entronc d'una propaganda més o menys encoberta a favor de mètodes immorals i d'una concepció deformada de la vida matrimonial. Sense exageracions, degudes a la ignorància d'alguns, per tal de no atribuir a l'Església una doctrina moral que de fet no ensenya, i no proposar com autèntica moral cristiana allò que no és més que la seva caricatura». Després

El llenguatge del llibre, com tots els de l'Estela, és fàcil i agradable Val la pena de llegir-lo i d'assimilar-ne, el màxim, les idees.

M.

Fitxa del llibre. ADULTS EN CRIST Autor-Pere A. Liégé, O. P. Traducció del francès: Just Mª Llorenç, monjo de Montserrat. Editorial Estela, S. A. (Barcelona). Volum n° 7 de la col·lecció «Espiritualitat». 1ª edició, juny 1961: 108 pàgines. Preu: 45 pessetes.

d'exposar les campanyes i les situacions de fet i de dret respecte a l'anticoncepció i l'avortament a França, al Jopó i a Suècia, l'autor resumeix la doctrina de l'Església sobre el problema, exposada per la Jerarquia Eclesiàstica francesa. Copiem-ne unes ratlles: «(L'Església) no és de cap manera insensible a la situació dolorosa, a vegades tràgica, de les parelles que no poden acceptar un nou fill» (Cardenal Gerlier).

«L'Església no és pas natalista a ultrança. Per ajudar els esposos a complir llur missió i a aconseguir el fi primer del matrimoni, que no és sols la procreació sinó l'educació dels fills, l'Església apel·la a la raó, al deure i a la consciència, al veritable amor, a la generositat en el do de la vida, a les responsabilitats dels pares, per a decidir davant Déu sobre el nombre de fills que estaran en condicions d'educar». (Declaració de l'Assamblea de Cardenals i Arquebisbes).

«La generositat procreadora només és humana dintre el respecte a les persones: troba la seva regla, els seus límits, en l'amor que la inspira. Així, els esposos han d'estar d'acord per evitar gravideses massa pròximes que perjudicarien la salut de la mare: renunciaran a ampliar més llur família quan es jutjaran incapaços de nodrir i d'educar més fills. Si la moral catòlica no comporta el refús del fill inspirat per l'egoisme o per una concepció materialista de la vida, aprova una regulació de la fecunditat guiada per la prudència per al bé dels fills, dels pares, de la ciutat i de l'Església» (Cardenal Gerlier).

Els moralistes catòlics distingeixen els mètodes naturals que respecten les lleis objectives de la sexualitat humana i els mitjans anticonceptius, que prescindeixen d'aquestes lleis. Reconeixen

(Continúa en la pàgina 2)